

Το βραχώδες σπήλαιο της Γέννησης

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)



Η σημασία του βραχώδους σπηλαίου στην εικόνα της Γεννήσεως

Ησυχία απόλυτη... Είναι τέτοιες στιγμές που ο άνθρωπος έρχεται εις εαυτόν. Θέλησα κι εγώ να πάρω κάτι από το νόημα των Χριστουγέννων μετά από τον κυκεώνα των προκλήσεων και προσκλήσεων. Μια ευχητήρια κάρτα βρέθηκε αφημένη επάνω στο γραφείο μου. Ήταν η βυζαντινή εικόνα της Γεννήσεως του Χριστού. Την πήρα στα χέρια μου κι άθελά μου άρχισα να αφαιρώ ό,τι κοσμούσε και τόνιζε τη χαρά του γεγονότος.

Χαμήλωσα από τα πνευματικά μου αυτιά τον ύμνο των αγγέλων, έσβησα από τον

ουρανό της εικόνας το φως του αστεριού, έκρυψα τα δώρα των Μάγων, το θαυμασμό των ποιμένων... κι άρχισε η εικόνα να φτωχαίνει κι όσο φτώχαινε τόσο με βοηθούσε να πλησιάσω το μήνυμα των Χριστουγέννων.

Μπροστά μου υψωνόταν μόνο ένας άγονος , σκληρός και πετρώδης βράχος. Μοίρασα νοητά την εικόνα σταυροειδώς , μα σε όλες τις πλευρές κυριαρχούσε ο βράχος, σκοτεινός και άδειος εσωτερικά.

Προβληματίστηκα για τον τρόπο με τον οποίο οι αγιογράφοι εκφράζουν τέτοια γεγονότα. Γιατί άραγε; μήπως πέρα από την ιστορία του γεγονότος να θέλουν να μας δώσουν άλλες προεκτάσεις και αντί για φάτνη να ζωγραφίζουν τριγωνικό σπήλαιο; Ανακαλώ στο μυαλό μου την θεωρία της ψυχολογίας που παρομοιάζει την ψυχή με ένα παγόβουνο, όπου πάνω από την επιφάνια φαίνεται μόνο η συνείδηση ενώ κάτω κρύβεται όγκος από υποσυνείδητες και ασυνείδητες ενέργειες. Ένας ύμνος της Εκκλησίας μας καλεί τους πιστούς «Δεύτε ίδωμεν... πού εγεννήθει ο Χριστός...»

Πράγματι ο Χριστός γεννιέται ακριβώς στο κέντρο της εικόνας, εκεί που ενώνονται η οριζόντια και η κάθετη γραμμή. Άρα γεννιέται στον πυρήνα της ανθρώπινης ζωής, στη ψυχή του ανθρώπου για να σπάσει τον εγωισμό, την έχθρα που ύψωσε ο άνθρωπος προς το Θεό, για να μαλακώσει τη σκληροκαρδία, τη φιλαργυρία, τη φιληδονία μας, για να γεμίσει και να φωτίσει τη σκοτεινή και άδεια από νόημα και ουσία ζωή μας.

2010 χρόνια φέτος εορτάζουμε τα γενέθλια του ενανθρωπήσαντος Θεού που ήρθε όχι για να τον γράψει η ιστορία, αλλά για να ανακαινίσει και να μεταμορφώσει το νόημα της ιστορίας. Κι εμείς ακόμα τρέχουμε και κουραζόμαστε, ξοδεύουμε και αγχωνόμαστε πώς και πού και τι και πόσα θα δώσουμε για να περάσουμε καλύτερα τα Χριστούγεννα και πάντα μένουμε ξένοι από αυτό το μυστήριο θαύμα της γεννήσεως του Χριστού.

Δεν λέω τα δώρα, τα στολίδια, τα τραγούδια, οι εορταστικές εκδηλώσεις, δεξιώσεις και ό,τι άλλο απαιτείται είναι καλό, αλλά όλα αυτά να είναι το αποτέλεσμα της χαράς μας ότι γεννήθηκε μέσα μας σήμερα ο ίδιος ο Χριστός, ότι ανακαινιστήκαμε .Το ίδιο μήνυμα εξάλλου μας δίνει και η Βυζαντινή εικόνα. Αποτέλεσμα της γεννήσεως του Χριστού είναι όλες οι άλλες λεπτομέρειες που λαμπρύνουν την εικόνα.

Ας μην μείνουμε άλλο στο τύπο . Όχι Χριστούγεννα χωρίς Χριστό. Ας ζήσουμε φέτος την ουσία . Χριστούγεννα με Χριστό στην καρδιά μας . Μόνο η προσωπική εν Χριστώ αναγέννησή μας θα βοηθήσει την οικογένεια μας να ζει με ειρήνη και

αγάπη , την κοινωνία μας να προοδεύει και να ευημερεί και όλη «η γη συν τοις ανθρώποις θα ευφραίνονται».

Δέσποινα Ιωάννου – Βασιλείου
Πρεσβυτέρα , Εκπαιδευτικός

Πηγή: churchofcyprus.org.cy